

مقایسه مولکولی جمعیت‌هایی از *Meloidogyne incognita* و *Meloidogyne javanica* در ایران با روش PCR – RFLP

عصمت مهدی‌خانی مقدم^۱، احمد خیری^۲ و مجتبی محمدی^{۲*}

چکیده

استخراج DNA از تخم و لارو سن دوم نماتد با روش فل - کلروفرم در مورد جمعیت‌هایی از گونه‌های *Meloidogyne javanica* و *Meloidogyne incognita* از ایران انجام و پس از تعیین کمیت و کیفیت، جهت انجام آزمون واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR) مورد استفاده قرار گرفت. با استفاده از آغازگرهای اختصاصی C_{2F_3} (۲۰ و ۲۳ نوکلئوتیدی)، قسمتی از DNA میتوکندریایی مربوط به ژن کد کننده سیتوکروم اکسیداز، تکثیر و یک نوار ۱/۷ کیلو باز درمورد جمعیت‌های هر دو گونه ایجاد گردید. قطعات تکثیری با آنزیم‌های محدود کننده *DraI* و *HinfI* برش داده شد و نتایج حاصل در ژل آکاروز مورد ارزیابی قرار گرفت. دو آنزیم محدود کننده *AluI* و *DraI* هیچ گونه برشی در طول قطعه DNA تکثیر شده ایجاد نکردند. برش قطعه ۱/۷ کیلو باز با آنزیم محدود کننده *HinfI* نقش مشخصی را برای جمعیت‌های *M. incognita* و *M. javanica* ایجاد نمود. در جمعیت‌های *M. javanica* قطعه ۱/۷ کیلو باز به دو قطعه ۱/۰ و ۰/۷ کیلو باز و در جمعیت‌های *M. incognita* قطعه ۱/۷ کیلو باز به سه قطعه ۱/۰، ۰/۴ و ۰/۳ کیلو باز برش داده شد. اما تفاوتی بین جمعیت‌های مختلف هر گونه مشاهده نگردید.

واژه‌های کلیدی: DNA میتوکندریایی، آنزیم‌های محدود کننده، PCR- RFLP، ایران

مهمنی نیز جهت بررسی روابط تکاملی و خویشاوندی بین گروه‌های مختلف فراهم می‌سازد. در نماتدهای مولد گره ریشه DNA کروموزومی، DNA میتوکندریایی و RNA ریزوزومی هرسه به عنوان ابزاری جهت شناسایی مولکولی نماتدها مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند. تشخیص مولکولی نماتدها نیازمند مشخص کردن DNA از نظر فیزیکی است که با استفاده از

مقدمه
ژنوم یا DNA نماتد به دلیل این‌که تحت تأثیر شرایط محیطی قرار نمی‌گیرد و در تمام مراحل زندگی نماتد بدون تغییر باقی می‌ماند، دارای نشانگرهای پایدار و مفیدی برای شناسایی نماتدها می‌باشد. بررسی و مطالعه مستقیم ژنتیک نماتدها علاوه بر این که شناسایی آنها را ممکن می‌سازد، منابع اطلاعاتی

۱. استادیار گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲. به ترتیب استاد و استادیار گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران

M. arenaria مورد بررسی قرار دادند (۲). در مورد گونه M. arenaria بیشترین تنوع داخل گونه وجود داشت که با تعداد کمی آغازگر اختصاصی قابل تشخیص بود. همچنین مشخص شد که بعضی از جمعیت‌های M. arenaria بسیار نزدیک به M. javanica هستند (۲). زیجلسترا و همکاران با ۱۲ جفت آغازگر، DNA جدایه‌های مختلف سه گونه M. incognita M. javanica و M. arenaria را مورد بررسی قرار دادند (۱۴). فوری و همکاران (۲۰۰۱) گونه‌های مختلف نماتد مولد گره ریشه را در افريقيای جنوبی شناسایي و به وسیله روش‌های Sequence Characterized Amplified Region (PCR-RFLPs) استفاده از روش ITS-PCR و SCAR-PCR از يكديگر تفكيك نمودند (۷).

در اين بررسی هدف تفكيك جمعیت‌های M. javanica و M. incognita M. جمع‌آوري شده از مناطق مختلف ايران، با استفاده از روش PCR-RFLPs بوده است.

مواد و روش‌ها

در اين تحقيق ۲۰ جمعیت از دو گونه M. javanica و M. incognita مورد بررسی قرار گرفت. مشخصات جمعیت‌های مورد مطالعه در جدول ۱ داده شده است. پس از استخراج نماتدها از ریشه‌های آلووه و شناسایي گونه‌ها بر اساس خصوصیات مرفلوژيکی و مرفومنتريکی شبکه کوتیکولی انتهای بدن ماده‌ها، لاروهای سن دوم و نرها، جمعیت‌های مختلف هر گونه روی ریشه بوته‌های سالم گوجه فرنگی (Rutgers) در گلخانه تکثیر و از نمونه‌های خالص جهت استخراج DNA استفاده شد (۹). همچنین جمعیت‌های M. incognita با استفاده از ميزبان‌های افترacci تعیين نژاد شد (۵). جمعیت‌های مورد مطالعه از اين گونه، نژاد دو M. incognita بودند.

پس از استخراج DNA از تخم و لارو سن دوم نماتد با روش فارگت و همکاران، جهت ارزیابی كيفي و كمی آن، DNA حاصل در ژل آکاروز يك درصد الکتروفورز گردید و با اتيديوم بروماید UV رنگ آميزي شد. مقدار DNA به وسیله دستگاه Transiluminator

آنزيم‌های محدودکننده امكان پذير است. كوران و همکاران با استفاده از آنزيم محدودکننده EcoRI DNA جمعیت‌های مختلف گونه‌های M. hapla M. incognita M. javanica را برش داده و تفرق ژنوتپي آنها را بر اساس اختلاف طول قطعات DNA مشخص نمودند (۴). از طريق (Restriction Fragment Length Polymorphisms) توسيط زو و همکاران در سال ۱۹۹۳ و هيأت و همکاران در سال ۱۹۹۵، گونه‌های Meloidogyne بر اساس هسته‌اي تفكيك و تمایز یافته‌اند (۸ و ۱۲). پاورز و هريس با استفاده از روش Polymerase Chain Reaction (PCR) پنج گونه Meloidogyne را شناسایي کردند (۱۱).

M. hapla پلوکوين و همکاران دو ايزوله از M. hapla را با شناسایي ژنوم ميتوكندريارياني آنها مورد بررسی قرار دادند (۱۰). سنيس در سال ۱۹۹۳ چهار گونه PCR را با استفاده از روش (Random Amplified Polymorphic DNA) RAPD بررسی قرار داد (۳). فارگت و همکاران برای شناسایي گونه‌های Meloidogyne از روش PCR-RFLP استفاده کردند (۶). زیجلسترا و همکاران برای تفكيك گونه‌های مختلف Meloidogyne در جمعیت‌های مختلف، روش (Internal Transcribed Spacers) ITS-RFLPs (Intergenic Spacers) IGS (۱۳). بلوك و همکاران توالي ناحيه M. arenaria و M. incognita javanica بين ژن‌های ۱۸S و ۵S ريزوژومي گونه‌های M. arenaria و M. incognita javanica را با چندين جمعیت از M. hapla و M. mayaguensis و يك جمعیت از M. hapla را به وسیله PCR مورد مقایسه قرار دادند (۱). على رغم اين كه جمعیت‌های موردنطالعه از نواحی جغرافیاگی متفاوتی انتخاب شده بود، تنوع توالي در ناحیه بين ژن‌های ۱۸S و ۵S سه گونه M. arenaria و M. incognita M. javanica مشاهده نگردید (۱). در بررسی ديگر، بلوك و همکاران (۱۹۹۷) تنوع ژنتيكي بين گونه‌های Meloidogyne در مناطق گرمسيري و RAPD-PCR

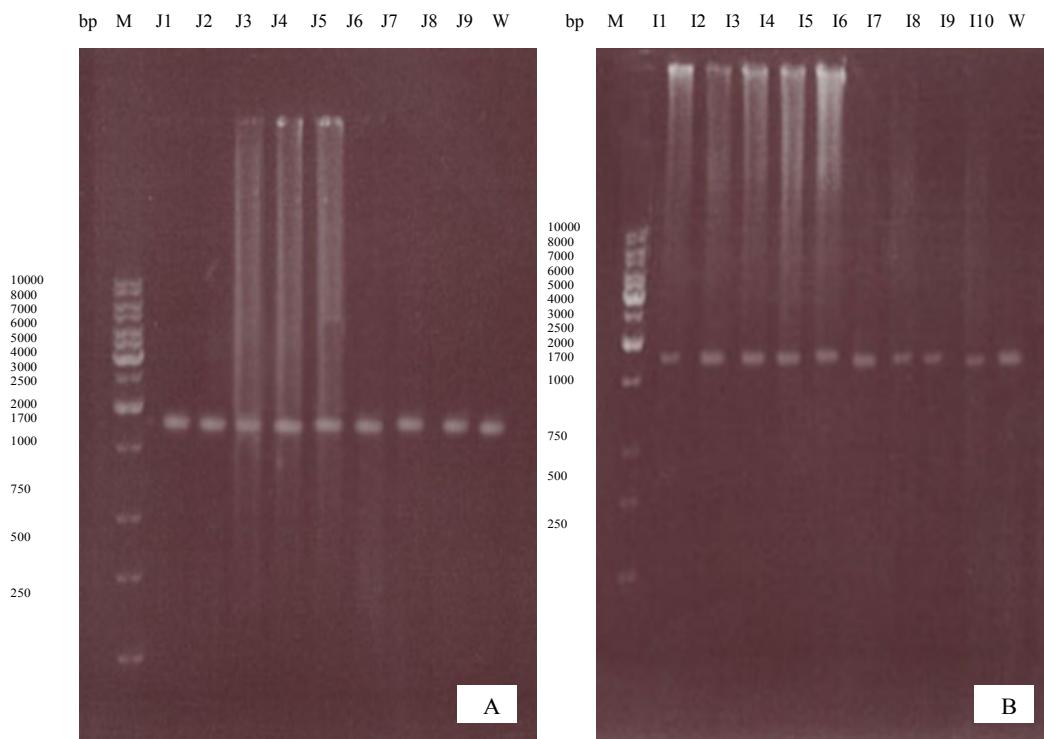
جدول ۱. مشخصات جمعیت‌های مورد مطالعه از نظر محل جمع آوری، میزان‌ها، گونه‌ها و کد مولکولی

کد مولکولی	گونه جدا شده	گیاه میزان	محل جمع آوری نمونه	جدایه‌ها
J1	<i>M. javanica</i>	کدو	کرج - سنقرآباد	۱
J2	<i>M. javanica</i>	گوجه فرنگی	کرج - کمال آباد	۲
J3	<i>M. javanica</i>	لوبیا	کرج - جعفرآباد	۳
J4	<i>M. javanica</i>	گوجه فرنگی	مشهد - خواجه ریبع	۴
J5	<i>M. javanica</i>	مرزه	مشهد - تبادکان	۵
J6	<i>M. javanica</i>	کلم	ارومیه - بادرلو	۶
J7	<i>M. javanica</i>	خیار	هشتگرد	۷
J8	<i>M. javanica</i>	سیب زمینی	همدان	۸
J9	<i>M. javanica</i>	گوجه فرنگی	شیراز	۹
J10	<i>M. javanica</i>	پسته	کرمان	۱۰
I1	<i>M. incognita</i>	کبوی	مازندران - نشتارود	۱۱
I2	<i>M. incognita</i>	کبوی	مازندران - رویان	۱۲
I3	<i>M. incognita</i>	توتون	مازندران - تیرتاش	۱۳
I4	<i>M. incognita</i>	توتون	گیلان - طالش	۱۴
I5	<i>M. incognita</i>	توتون	گیلان - صومعه سرا	۱۵
I6	<i>M. incognita</i>	توتون	گیلان - فومن	۱۶
I7	<i>M. incognita</i>	آفتابگردان	گیلان - بریران	۱۷
I8	<i>M. incognita</i>	انار	قم	۱۸
I9	<i>M. incognita</i>	انجیر	ورامین - فیروزآباد	۱۹
I10	<i>M. incognita</i>	گوجه فرنگی	ورامین - فیروزآباد	۲۰

واکنش زنجیره‌ای پلیمراز در دستگاه Gpool Palm Cycler مدل Corbett Research کشور استرالیا انجام شد. ساخت شرکت Corbett Research حجم نهایی مخلوط برای هر واکنش در آب دیونیزه ۵۰ میکرولیتر درنظر گرفته شد. این مخلوط حاوی بافر PCR (۱۰x) ۵ میکرولیتر، کلورومیزیوم ۱/۵ میلی مولار، مخلوط بازهای آذینی، گوانین، سیتوزین و تیمین ۱/۶ میلی مولار، آغازگرها از هر کدام ۱/۶ میکرو مولار، قالب DNA ۱۰ تا ۱۵ نانوگرم و ۲ واحد DNA *Taq Polymerase* بود. در برنامه تکثیر DNA، واسرشت سازی (Denaturing) اولیه سیکل اول در دمای ۴۵ درجه سانتی گراد به مدت ۴ دقیقه انجام گرفت، سپس ۴۵ سیکل انجام شد. مرحله واسرشت سازی دو رشتہ در ۴۴ درجه سانتی گراد به مدت یک دقیقه، مرحله چسبیدن آغازگرها به DNA هدف (Annealing) در ۵۴ درجه سانتی گراد به مدت یک

وسيله اسپکتروفوتومتر میزان DNA بر حسب نانوگرم اندازه‌گیری گردید. در صورت مناسب بودن مقدار DNA، نمونه جهت انجام آزمون PCR مورد استفاده قرار گرفت. به منظور تقویت نوارهای حاصل از محصولات PCR، پنج میکرولیتر از محصول هر واکنش به عنوان DNA قالب در نظر گرفته شد و مراحل فوق دوباره تکرار گردید. جهت انجام آزمون PCR از روش پاورز و هریس (۱۹۹۳) استفاده شد و از یک جفت آغازگر به نامهای C2F3 (۲۳ نوکلئوتیدی) و 1108 (۲۰ نوکلئوتیدی) که بر اساس ژن کد کننده سیتوکروم اکسیداز در نماتدهای مولدگره ریشه طراحی شده، از شرکت MBI در آلمان تهیه و استفاده گردید. توالی نوکلئوتیدی آغازگرها به صورت زیر می‌باشد.

C2F3 5'- GGTC AATGTTCAGAAATTGTG G-3'
1108 5'- TACCTTGACCAATCACGCT-3'

شکل ۱. الگوی قطعه DNA تکثیر شده ۱/۷ (کیلویاز) توسط پرایمرهای اختصاصی C2F3 / 1108

(PCR) در جمعیت‌های دوگونه *M. incognita* (A) و *M. javanica* (B) در ژل آگارز

M – مارکر؛ J1–کدو سنقرآباد (کرج)؛ J2–گوجه فرنگی کمال آباد (کرج)؛ J3–لوبیا جعفرآباد (کرج)؛ J4–گوجه فرنگی خواجه ریبع (مشهد)؛ J5–مرزه تبادکان (مشهد)؛ J6 – کلم بادرلو (ارومیه)؛ J7 – خیار هشتگرد؛ J8 – سیب زمینی همدان؛ J9 – گوجه فرنگی شیراز؛ I1 – کیوی نشتارود (مازندران)؛ I2 – کیوی رویان (مازندران)؛ I3 – توتون تیرتاش (مازندران)؛ I4 – توتون طالش (گیلان)؛ I5 – توتون صومعه سرا (گیلان)؛ I6 – توتون فومن (گیلان)؛ I7 – آفتابگردان بریران (گیلان)؛ I8 – انجیر فیروزآباد (ورامین)؛ I9 – گوجه فرنگی فیروزآباد (ورامین)؛ w – آب.

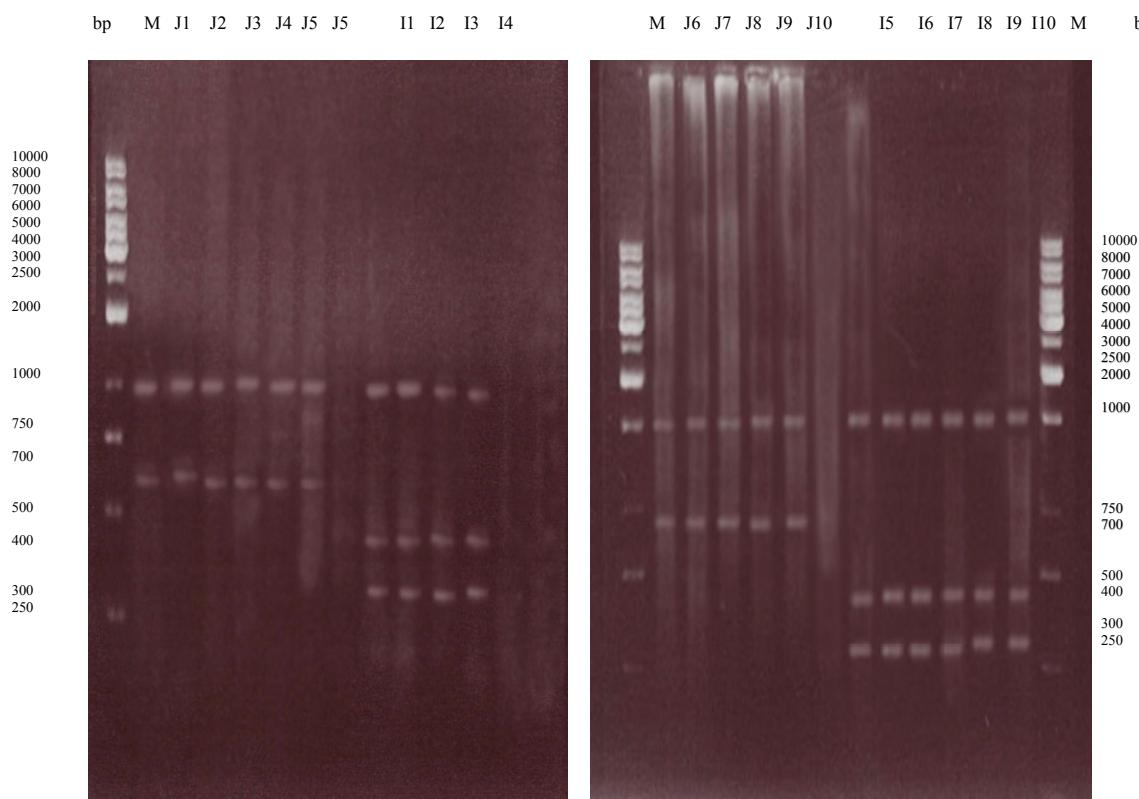
محصول PCR)، آنزیم محدود کننده ۳۰ واحد و ۳ میکرولیتر بافر آنزیم محدود کننده بود. مخلوط واکنش در انکوباتور در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت یک شب نگه داشته شد. نتایج حاصل به همراه یک مارکر نرdbani یک کیلو باز در ژل آگاروز ۱/۵ درصد و در الکتروفورز افقی DNA مورد ارزیابی قرار گرفت و سپس از آن عکس برداری شد.

نتایج و بحث

جمعیت‌های مختلف هر دو گونه در واکنش زنجیره ای پلیمراز، یک نوار ۱/۷ کیلو باز ایجاد نموده و دوگونه از یکدیگر قابل تفکیک نبود (شکل ۱)، بنابراین می‌باشد واکنش RFLP جهت تفکیک دو گونه انجام شود. نتایج نشان داد که دو آنزیم

دقیقه، تکثیر DNA هدف (Extension) در ۷۰ درجه سانتی گراد به مدت دو دقیقه و بسط نهایی DNA هدف (Additional extension) نیز در ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت پنج دقیقه انجام شد. در این آزمون برای مرحله چسبیدن آغازگرها به DNA هدف دما به صورت گرادیانت در نظر گرفته شد. سری دمایی از ۴۸ درجه تا ۵۸ درجه سانتی گراد بود که درجه حرارت ۵۴ درجه سانتی گراد مناسب‌ترین دما در نظر گرفته شد.

جهت انجام آزمون RFLP، محصول واکنش زنجیره ای پلیمراز با آنزیم‌های محدود کننده *HinfI* و *DraI* و *AluI* واکنش داده شد. حجم نهایی مخلوط برای هر واکنش در آب دیونیزه ۳۰ میکرولیتر در نظر گرفته شد. این مخلوط حاوی DNA

شکل ۲. الگوی هضم تولیدات تکثیری PCR با آنزیم محدود کننده *HinfI* در جمعیت‌های دو گونه *M. javanica* (دو نوار ۱/۰ و ۰/۷ کیلو باز) و *M. incognita* (سه نوار ۱/۰، ۰/۴ و ۰/۳ کیلو باز) در ژل آگاروز.

M - مارکر؛ J1 - کدو ستر آباد (کرج)؛ J2 - گوجه فرنگی کمال آباد (کرج)؛ J3 - لوبیا جعفرآباد (کرج)؛ J4 - گوجه فرنگی خواجه ریبع (مشهد)؛ J5 - مرزه تبادکان (مشهد)؛ I1 - کبوی نشتارود (مازندران)؛ I2 - کبوی رویان (مازندران)؛ I3 - توتون تیرتاش (مازندران)؛ I4 - توتون طالش (گیلان)؛ J6 - کلم بادرلو (ارومیه)؛ J7 - خیار هشتگرد؛ J8 - سیب زمینی همدان؛ J9 - گوجه فرنگی شیراز؛ J10 - پسته کرمان؛ I5 - توتون صومعه سرا (گیلان)؛ I6 - توتون فومن (گیلان)؛ I7 - آفتابگردان بریران (گیلان)؛ I8 - انار قم؛ I9 - انجیر فیروزآباد (ورامین)؛ I10 - گوجه فرنگی فیروزآباد (ورامین).

قطعه ۰/۷ کیلو باز را به دو قطعه ۰/۴ و ۰/۳ کیلو باز برش داد (شکل ۲). بنابراین آنزیم محدود کننده *HinfI* جمعیت‌های دو گونه *M. incognita* و *M. javanica* را از یکدیگر متمایز کرده ولی بین جمعیت‌های مختلف هر گونه اختلافی دیده نشد. (شکل ۲). نتایج به دست آمده از این تحقیق با نتایج به دست آمده توسط پاورز و هریس (Powers & Harriss, 1993) مطابقت دارد. پاورز و هریس نیز با استفاده از آنزیم‌های محدود کننده *DraI* و *HinfI* توانستند پنج گونه از جنس *Meloidogyne* از جمله *M. incognita* و *M. javanica* را از یکدیگر متمایز کنند. در

محدود کننده *AluI* و هیچ گونه تغییری در طول قطعه تکثیر شده ایجاد نکرده و DNA تکثیری به صورت ۱/۷ کیلو باز باقی ماند ولی آنزیم محدود کننده *HinfI* قطعه ۱/۷ کیلو باز را در جمعیت‌های مختلف دو گونه *M. incognita* و *M. javanica* برش داد. برش قطعه ۱/۷ کیلو باز با *HinfI* نقوش مشخصی را برای جمعیت‌های دو گونه *M. incognita* و *M. javanica* تولید کرد (شکل ۲). تولیدات تکثیری جمعیت‌های *M. javanica* با استفاده از آنزیم محدود کننده *HinfI* به دو قطعه ۱/۰ و ۰/۷ کیلو باز *M. incognita* و یک مکان برش اضافی در

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از خانم دکتر میناکوهی حبیبی و آقای مهندس کیوان غضنفری تشکر و قدردانی می‌گردد.

مطالعات پاورز و هریس نیز همه جمعیت‌های *M. javanica* و *M. incognita* در واکنش PCR قطعه ۱/۷ کیلو باز را ایجاد نموده و پس از برش با آنزیم محدود کننده در گونه *M. javanica* دو قطعه ۱/۰ و ۰/۷ کیلو باز و در گونه *M. incognita* سه قطعه ۱/۰، ۰/۴ و ۰/۳ کیلو باز ایجاد شد.

منابع مورد استفاده

1. Blok, V.C., M.S. Phillips and M. Fargette. 1997. Comparison of sequences from the ribosomal DNA intergenic region of *Meloidogyne mayaguensis* and other major tropical root knot nematodes. J. Nematol. 29(1): 16-22.
2. Blok, V.C., M.S. Phillips, J.W. McNicol and M. Fargette. 1997. Genetic variation in tropical *Meloidogyne* spp. as shown by PAPDs. Fundam. and Appl. Nematol. 20(2): 127-133.
3. Cenis, J.L. 1993. Identification of four major *Meloidogyne* spp. by Random Amplified Polymorphic DNA. Phytopathology 83(1): 76-80.
4. Curran, J., M.A. McClure and J. Webster. 1986. Genotypic differentiation of *Meloidogyne* populations by detection of restriction fragment length difference in total DNA. J. Nematol. 18(1): 83-86
5. Eisenback, J. and H.H. Triantaphyllou. 1991. Root knot nematodes: *Meloidogyne* species and races. PP.191-274. In: W.R. Nickle (Ed.), Manual Agricultural Nematology. Marcel Dekker Inc., New York.
6. Fargette, M., M.S. Philli, V.C. Blok, R. Waugh and D.L. Trudgill. 1996. An RFLP study of relationships between species, populations and resistance breaking lines of tropical species of *Meloidogyne*. Fundamental Appl. Nematol. 19(2): 193-200.
7. Fourie, H., C. Zijlstra and A.H. McDonald. 2001. Identification of root knot nematode species occurring in South Africa using the SCAR-PCR technique. J. Nematol. 3(7): 675-680.
8. Hiatt, E.E. L. Georgi, S. Huston, D.C. Harshman, S.A. Lewis and A.G. Abbott. 1995. Intra and inter population genome variation in *Meloidogyne arenaria*. J. Nematol. 27(2):143-152.
9. Jepson, S.B. 1987. Identification of root knot nematodes (*Meloidogyne* species). CAB. Int. Pub., New York.
10. Peloquin, J.J., D. Mck. Bird, I. Kaloshian and W.C. Mathews. 1993. Isolates of *Meloidogyne hapla* with distinct mitochondrial genomes. J. Nematol. 25(2): 239-243.
11. Powers, T.O. and T.S. Harris. 1993. A polymerase chain reaction method for identification of five major *Meloidogyne* species. J. Nematol. 25(1): 1-6.
12. Xue, B., D.L. Baillie and J.M. Webster. 1993. Amplified fragment length polymorphisms of *Meloidogyne* spp. using oligonucleotide primers. Fundamental and Appl. Nematol. 16: 481-487.
13. Zijlstra, C., J.B. Uenk and C.H. Vabsilfhout. 1997. A reliable, precise method to differentiate species of root knot nematodes in mixtures on the basis of ITS-RFLPs. Fundam. Appl. Nematol. 20(1): 59-63.
14. Zijlstra,C., D.T.H. M.Donkers-Venne and M. Fargette. 2000. Identification of *Meloidogyne incognita*, *M. javanica* and *M. arenaria* using sequence characterized amplified region (SCAR) based PCR assays. J. Nematol. 2(8): 847-853.